

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 6C/52/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6913202070
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Dulovičová
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2016:6913202070.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota samosudkyňou JUDr. Adrianou Dulovičovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zast. Tomáš Kušnir, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843 proti odporcovi: T. O., D.. XX.XX.XXXX, Š. P. Z., N. N. XX, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom v Lučenci, J. Kráľa 5/A, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom Prešov, Námestie legionárov 5, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom v Lučenci, J. Kráľa 5/A o zaplatenie 1636,22 Eur s prísl. takto

rozhodol:

Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 1.399,61 Eur s prísl. **z a s t a v u j e .**

Súd návrh navrhovateľa vo zvyšnej časti nad túto sumu **z a m i e t a .**

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** nahradiť odporcovi trovy jeho právneho zastúpenia v sume 390,19 Eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy jeho právneho zastúpenia v sume 469,62 Eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ v podanom návrhu žiadal zaviazať odporcu na zaplatenie 1.636,22 Eur s príslušenstvom, pretože na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zo dňa 15.12.2011 medzi postupcom Slovenskou sporiteľňou Bratislava a navrhovateľom postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku voči odporcovi. Postupca a odporca uzatvorili dňa 12.12.2005 zmluvu, v zmysle ktorej Slovenská sporiteľňa poskytla odporcovi peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, ich splácania a podmienky pri neplnení zmluvných povinností sú upravené v zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach, pričom ide o zmluvu o úvere. Odporca si neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy, postupca odstúpil od zmluvy a vyzval odporcu na úhradu dlžnej sumy, pričom pohľadávka navrhovateľa ku dňu jej postúpenia predstavovala sumu 1.651,22 Eur, ktorá pozostávala z istiny 1.225,01 Eur, riadneho úroku 193,68 Eur a úroku z omeškania 232,53 Eur. Ďalej navrhovateľ uviedol, že odporca uznal svoj záväzok v Dohode o uznaní záväzku, preto keďže odporca z tejto sumy uhradil sumu 15,00 Eur dňa 18.9.2012 a dlžná suma predstavuje ku dňu podania návrhu sumu 1636,22 Eur, potom navrhovateľ žiadal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie tejto sumy.

Odporca na pojednávaní súdu žiadal návrh navrhovateľa zamietnuť, pričom uviedol, že je pravdou, že Slovenská sporiteľňa mu poskytla v roku 2005 úver v sume 29 tis. Sk, tento splácal do 19.02.2009, potom mu však exekútor zablokoval účet, nemal finančné prostriedky a preto už dohodnuté splátky

sporiteľni nepoukazoval. Pokiaľ ide o uzavretú dohodu o uznaní záväzku je pravdou, že v roku 2012 niečo podpisoval pre navrhovateľa, toto si však neprečítal a pracovníci navrhovateľa mu tvrdili a on si aj myslel, že ide o splátkový kalendár na splácanie dlžnej sumy. Nemal žiadne vedomosti o tom, že tento záväzok by mal byť už premlčaný, pretože mu to nikto nevysvetlil.

Do konania vstúpil na strane odporcu vedľajší účastník a to Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS Prešov, ktorý žiadal návrh navrhovateľa zamietnuť. Vo svojom písomnom vyjadrení poukázal na ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a vzniesol námietku premlčania, pretože z obsahu návrhu vyplýva, že navrhovateľ odstúpil od zmluvy o spotrebiteľskom úvere a vyzval odporcu na úhradu dlžnej sumy tak, ako to vyplýva z obsahu návrhu, aj keď toto odstúpenie súdu nepredložil. Podľa listín predložených navrhovateľom však bola stanovená konečná splatnosť úveru dňa 20.11.2010, odstúpením od zmluvy sa však stala predčasne splatnou ešte pred týmto dátumom a podľa prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2011 bol počet dní omeškania už ku dňu 15.12.2011 spolu 1271 dní. Pretože navrhovateľ podal návrh dňa 20.2.2013, jeho nárok sa stal splatným v čase pred 20.2.2010, preto je ako celok premlčaný. Navrhovateľ sa ľstivým spôsobom pokúšal získať od odporcu uznanie záväzku a to formou dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, pričom ide o formulár, ktorý veriteľ vopred pripravil pre dlžníka a dlžník nemal možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť jeho obsah. Takto predformulovaná dohoda preto predstavuje neprijateľné zmluvné podmienky a to predĺženie premlčacej lehoty formou uznania dlhu a rozhodcovskú doložku, pričom tieto zmluvné podmienky obsiahnuté vo formulári zo dňa 21.08.2012 sú absolútne neplatné. Uzatvorenie takejto dohody je preto v rozpore s dobrými mravmi v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa a nemožno preto poskytnúť súdnu ochranu právu, ktoré je uplatňované po použití nekalej obchodnej praktiky. Zástupca vedľajšieho účastníka poukázal aj na ust. článku 2 písm. a/ v spojení s čl. 3 ods. 1, 2 Smernice Rady 93/13 EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Súd vo veci vykonal dokazovanie okrem výsluchu účastníkov, oboznámením sa s obsahom návrhu, zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 12.12.2005 medzi právnym predchodcom navrhovateľa - Slovenskou sporiteľňou, a.s. Bratislava a odporcom, Všeobecnými obchodnými podmienkami, zmluvou o postúpení pohľadávok, dohodou o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 21.08.2012, prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2011, pokusom o zmier zo dňa 28.01.2013, písomnými vyjadreniami účastníkov a po takto vykonanom dokazovaní zamietol návrh navrhovateľa z dôvodu premlčania, pretože predmetný záväzkovo - právny vzťah veriteľa (právneho predchodcu navrhovateľa) a dlžníka (odporcu) založený zmluvou o úvere posudzoval podľa ustanovení Zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a podľa ustanovení Zák. č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka (§§ 53, 100 ods.1 a 101). Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ odvolanie a Krajský súd v Banskej Bystrici svojím uznesením č. 15Co/713/2013 zo dňa 11.11.2014 rozsudok tunajšieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a to z toho dôvodu, že napriek tomu, že jednou zo zmluvných strán je spotrebiteľ, bolo treba na právny vzťah účastníkov aplikovať ustanovenia Zák. č. 513/1991 Z. z. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov, pretože predmetná zmluva o úvere bola uzavretá podľa § 497 Obchodného zákonníka, teda je v zmysle § 261 ods.3 písm.d) Obchodného zákonníka tzv. absolútnym obchodným záväzkovým vzťahom, teda vždy sa spravuje Obchodným zákonníkom bez ohľadu na to, kto je subjektom týchto vzťahov. Vzhľadom na charakter zmluvy sa preto vzťahujú na túto zmluvu aj ďalšie ustanovenia Obchodného zákonníka týkajúce sa odstúpenia od zmluvy, premlčania a behu premlčacej doby. Ďalším dôvodom na zrušenie rozsudku tunajšieho súdu bola aj tá skutočnosť, že okresný súd nedostatočne zistil skutkový stav a tento nesprávne vyhodnotil a to vzhľadom na dôkazy, ktoré sú obsahom spisu. Nemožno mať za preukázané, že splatnosť celého úveru (mimoriadna splatnosť) nastala ešte pred termínom konečnej splatnosti úveru, teda pred 20.11.2010 resp. najneskôr k 20.02.2010, pretože v spise sa nenachádza žiaden doklad o tom, že už k tomuto dňu bola bankou vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru a to napriek tomu, že v prílohe č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok stav úveru k 15.12.2011 sa uvádza údaj - počet dní omeškania 1271, z ktorého prvostupňový súd nesprávne odvodil zosplatenie celého úveru pred konečnou splatnosťou úveru. Navrhovateľ deň odstúpenia od zmluvy v návrhu neuvádzal a ani žiaden iný dôkaz o tom súdu nepredložil a takýto dôkaz nepredložil ani odporca na svoju obranu. Odvolací súd preto zastával názor, že v konaní nebolo preukázané, že došlo k odstúpeniu od zmluvy o úvere, teda k odstúpeniu s následkom predčasnej mimoriadnej splatnosti celého úveru pred dohodnutou konečnou splatnosťou úveru. V zmluve o úvere bolo dohodnuté plnenie (splácanie úveru v splátkach), potom je na mieste posúdenie premlčania nezaplatených splátok úveru do konečnej splatnosti úveru v zmysle ustanovenia Obchodného zákonníka, pretože odporca a vedľajší účastník na jeho strane

vzniesli námietku premlčania. Krajský súd vo svojom rozhodnutí uviedol aj to, že v zmysle Obchodného zákonníka je dohoda o uzavretí splátkového kalendára a o uznaní záväzku, ktorú účastníci mali uzavrieť dňa 21.08.2012 zákonom predpokladaný a dovolený inštitút, preto nie je žiaden dôvod preto, aby nemohol byť používaný.

Súd vo veci doplnil dokazovanie opätovným výsluchom účastníkov, pričom zástupca navrhovateľa na pojednávaní najprv v plnom rozsahu trval na podanom návrhu a žiadal, aby súd posudzoval túto právnu vec v zmysle príslušných ustanovení Obchodného zákonníka. Odporca na pojednávaní žiadal návrh navrhovateľa zamietnuť a taktiež aj právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Tento predložil súdu listinné dôkazy a to oznámenie o zastavení povoleného prečerpania a výzvu na splatenie dlžnej sumy zo dňa 03.03.2009, ktorú doručil právny predchodca navrhovateľa odporcovi, ďalej výpoveď zo zmluvy zo dňa 12.03.2009 a mal za to, že takto vlastne došlo k zosplateniu úveru zo strany pôvodného veriteľa a plynutie premlčacej doby je preto potrebné počítať od týchto dátumov. K tomuto navrhovateľ uviedol, že tieto dôkazy sa netýkajú predmetného úverového vzťahu, a že splatnosť úveru nastala až dňom konečnej splatnosti úveru uvedeným v článku I. zmluvy o splátkovom úvere, teda dňom 20.11.2010.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporcu vo svojom písomnom vyjadrení k tomuto uviedol, že predmetná zmluva o splátkovom úvere ani Všeobecné obchodné podmienky neobsahujú dojednanie, ktoré by umožňovalo jednostranné ukončenie zmluvy úverovým dlžníkom pre prípad jeho neschopnosti splácať riadne a včas poskytnutý úver, avšak odporcovi bol poskytnutý úver vo výške 962,62 Eur (v tom čase 29.000,- Sk) a navrhovateľ od neho žiada 1.636,22 Eur s prísl., pričom ide o absolútne neprimeranú vysokú odplatu resp. sankciu a z tohto dôvodu preto žiadali návrh zamietnuť. Ohľadne dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 21.08.2012 poukázal na tú skutočnosť, že tieto dohody navrhovateľa už boli medzičasom celorepublikovo všeobecne judikované ako nekalé obchodné praktiky a absolútne neplatné právne úkony (rozsudok KS v B. Bystrici č. 16Co/509/2013 zo dňa 06.02.2014).

V priebehu konania navrhovateľ svojím podaním zo dňa 18.01.2016 zobral návrh čiastočne späť a to v časti o zaplatenie sumy 1.399,61 Eur s prísl. a ďalej žiadal zaviazať odporcu na zaplatenie istiny vo výške 236,61 Eur spolu s 9 %-ným ročným úrokom z omeškania z jednotlivých splátok po 26,29 Eur od 21.02.2010 do zaplatenia. Súd v zmysle § 96 ods.1 - 3 O.s.p. preto konanie v časti o zaplatenie sumy 1.399,61 Eur s prísl. zastavil, keď pred tým právny zástupca odporcu a vedľajšieho účastníka na pojednávaní súdu súhlasil s takýmto späťvzatím návrhu.

Na pojednávaní súdu dňa 26.01.2016 po čiastočnom späťvzatí návrhu právny zástupca navrhovateľa trval na podanom návrhu. Právny zástupca odporcu a vedľajšieho účastníka naďalej trval na vznesenej námietke premlčania a predložil súdu výzvy pôvodného vymáhateľa zo dňa 21.04.2009 a 13.05.2009, ktorými predchodca navrhovateľa vyzýval odporcu na vrátenie sumy 1.053,00 Eur a z tohto je teda zrejmé, že záväzok už bol vtedy splatný, tiež upozornil na to, že zo zmluvy o postúpení pohľadávky vyplýva, že už v čase postúpenia pohľadávky dňa 15.11.2011 to bolo 1171 dní omeškania, čo je viac ako tri roky. Vzhľadom na vývoj judikatúry ohľadne spotrebiteľského práva od posledného rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici ponecháva na zváženie súdu, v akom zmysle sa bude pridŕžiavať uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č. 15Co/713/2013, ktorým zrušil prvostupňový rozsudok. Poukázal na aktuálnu judikatúru (rozsudok NS SR č. 8MCdo/1/2014 zo dňa 30.03.2015, uznesenie ÚS SR I.US 402/2013 zo dňa 19.06.2013).

Súd po takto doplnenom dokazovaní návrh navrhovateľa znovu zamietol a hoci účastníci a to navrhovateľ ani odporca nepredložili súdu žiaden nový dôkaz, z ktorého by bolo možné vyvodit' mimoriadnu splatnosť celého úveru, súd má naďalej za to, že z prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok - stav úveru k 15.12.2011, kde sa uvádza údaj - počet dní omeškania 1271, čo je potrebné považovať za zosplatenie celého úveru pred jeho konečnou splatnosťou, čo je viac ako tri roky.

Vzhľadom na vývoj judikatúry v spotrebiteľských veciach má súd naďalej za to, že v tomto prípade ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzavretú v zmysle Zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pričom podľa § 2 písm. a/, b/ a d/ cit. zákona platného v čase uzavretia zmluvy o úvere, na účely tohto zákona sa spotrebiteľským úverom rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na

základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme; zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 52 ods.2 tretej vety Občianskeho zákonníka (novela OZ vykonaná Zák. č. 102/2014 Z. z. zo dňa 01.05.2014) na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, pričom toto ustanovenie sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) platného v rozhodnom čase, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

Podľa ods. 4 cit. ust., neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa Prílohy k OZ je Smernica Rady č. 93/13 EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách prebratá do právneho poriadku SR z právnych aktov Európskych spoločenstiev a Európskej únie. Podľa čl. 6 bodu 1 Smernice Rady č. 93/13 EHS, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Súd má preto za to, že na predmetný zmluvný vzťah je potrebné aplikovať prednostne ustanovenia Občianskeho zákonníka. Súd poukazuje na záver Ústavného súdu SR v uznesení pod sp. zn. I.US 402/2013 zo dňa 10.06.2013, ktorý skonštatoval, že prednostným uplatnením Občianskeho zákonníka na prospech spotrebiteľa na úver ako absolútny obchod upravený v obchodnom zákonníku nedošlo k porušeniu ústavných práv veriteľa.

Novela Občianskeho zákonníka vykonaná hore uvedeným Zákonom č. 102/2014 Z. z. definitívne vyriešila, že na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Zákonodarcu prijal predmetné ustanovenie z dôvodu odstránenia nejasností pri aplikácii práva na spotrebiteľské vzťahy a z výkladu zákonodarcu vyplýva, že Občiansky zákonník bude použitý, pokiaľ ide o posudzovanie v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva (v obchodnom zákonníku a občianskom zákonníku), aj keby sa na právny režim mala použiť právna úprava Obchodného zákonníka. Hoci účinnosť tohto ustanovenia nastala až po uzatvorení zmluvného vzťahu, toto ustanovenie poníma výkladový status a jeho cieľom je vyjadriť platné pravidlo prednostného použitia režimu Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské úvery. Predmetný zmluvný vzťah preto súd posudzoval prednostne podľa ustanovení Občianskeho zákonníka (rozsudok NS SR č. 3MCdo/14/2014, rozsudok NS SR č. 5MCdo/20/2009, uznesenie KS v Banskej Bystrici č. 13Co/227/2015 zo dňa 26.05.2016).

Podľa § 100 ods. 1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej. Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka.

Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Súd preto aj naďalej má za to, že po aplikácii príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka na premlčanie a to vzhľadom na trvajúcu vznesenú námietku premlčania zo strany odporcu a jeho právneho zástupcu, ide o premlčaný nárok, pretože v priebehu konania samotný navrhovateľ tvrdil, že potom ako mu došla posledná splátka úveru zo strany odporcu dňa 19.02.2009, od zmluvy odstúpil a podľa prílohy č. 1 v zmluve o postúpení pohľadávok už dňa 15.12.2011 vykazuje spolu 1271 dní omeškania a teda súd má za to, že v čase podania návrhu dňa 20.02.2013 bol tento nárok v plnom rozsahu premlčaný.

Súd aj po doplnení dokazovania v zmysle hore uvedeného návrh navrhovateľa zamietol aj o zvyšnej časti ohľadne zaplattenia sumy 236,61 Eur s prísl.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal odporcovi ako aj vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu trov konania voči navrhovateľovi, ktorý vo veci úspech nemal. Priznané trovy predstavujú trovy právneho zastúpenia odporcu a vedľajšieho účastníka, ktorí boli v konaní zastúpení advokátom a to nasledovne: dňa 26.03.2013 - prevzatie a príprava zastúpenia za 71,37 Eur (100 % za VÚ), dňa 27.03.2013 - podanie vyjadrenia vo veci samej (100 % za VÚ) za 71,37 Eur, dňa 08.04.2013 - prevzatie a príprava zastúpenia (100 % za odporcu) za 71,37 Eur, dňa 09.04.2013 - zastupovanie na pojednávaní (50 % za VÚ a 50 % za odporcu) za 71,37 Eur, dňa 17.07.2013 - vyjadrenie k odvolaniu (50 % za VÚ a 50 % za odporcu) za 71,37 Eur, k tomu 5-krát režijný paušál po 7,81 Eur; náhrada cestovného za cestu vykonanú dňa 09.04.2013 na pojednávanie súdu z Lučenca do Rimavskej Soboty a späť (50 % za VÚ a 50 % za odporcu) za 60 km pri základnej náhrade za 1 km 0,183 Eur, pri spotrebe litrov na 100 km 7 a cene za liter paliva 1,512 Eur, spolu 17,33 Eur; náhrada za stratu času za cestu Lučenec - Rimavská Sobota a späť (50 % za VÚ a 50 % za odporcu) za tri začaté polhodiny pri náhrade 13,02 Eur, spolu 39,06 Eur, ďalej trovy pozostávajú z odmeny advokáta za účasť na pojednávaní súdu dňa 20.01.2015 (50 % za VÚ a 50 % za odporcu) za 71,37 Eur + režijný paušál 8,39 Eur, náhrady cestovného za účasť na tomto pojednávaní na ceste Lučenec - Rimavská Sobota a späť (50 % za VÚ a 50 % za odporcu) za 60 km pri základnej náhrade 0,183 Eur, pri spotrebe litrov na 100 km 6,5, pri cene za liter paliva 1,35 Eur, spolu 16,25 Eur, náhrady za stratu času v súvislosti s účasťou právneho zástupcu odporcu a VÚ na tomto pojednávaní za tri začaté polhodiny pri náhrade za každú začatú polhodinu 13,40 Eur, spolu 40,20 Eur a ďalej trovy pozostávajú aj z trov právneho zastúpenia za vyjadrenie podané dňa 23.03.2015 (50 % za VÚ a 50 % za odporcu) za 71,37 Eur a dňa 26.01.2016 za zastupovanie na pojednávaní súdu (50 % za VÚ a 50 % za odporcu) za 71,37 Eur, k tomu 1-krát režijný paušál za 8,39 Eur a 1-krát režijný paušál za 8,58 Eur; ďalej náhrada cestovného v súvislosti s účasťou právneho zástupcu na pojednávaní súdu dňa 26.01.2016 na ceste Lučenec - Rimavská Sobota a späť v pomere 1/2 (50 % za VÚ a 50 % za odporcu) za 60 km, pri základnej náhrade za 1 km 0,183 Eur, spotrebe 9,5 l na 100 km, pri cene za liter paliva 1,153 Eur, teda spolu náhrada 8,78 Eur + náhrada za stratu času za tri začaté polhodiny pri náhrade aj za začatú polhodinu 14,30 Eur, teda spolu náhrada 21,45 Eur plus k týmto úkonom 20 % DPH, všetko v zmysle Vyhl. č. 655/2004 Z. z. v platnom znení, teda spolu trovy právneho zastúpenia sú v sume 859,81 Eur (za zastupovanie odporcu v sume 390,19 Eur a za zastupovanie vedľajšieho účastníka v sume 469,12 Eur. Tieto sumy je navrhovateľ povinný uhradiť na účet ich právneho zástupcu vedený v Tatra banka, a.s. Lučenec, č. ú. XXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXXX. Ostatné vyúčtované trovy a to za dopĺňujúce vyjadrenie zo dňa 04.02.2014 za 71,37 Eur, k tomu režijný paušál za 8,04 Eur, za vyjadrenie na odvolanie zo dňa 25.05.2015 za 35,69 Eur a za vyjadrenie zo dňa 10.12.2015 za 71,37 Eur a tomu zodpovedajúci režijný paušál súd nepriznal, pretože takéto úkony zo strany právneho zástupcu odporcu a vedľajšieho účastníka neboli vykonané a takéto vyjadrenia sa v spise nenachádzajú.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Banskej Bystrici cestou podpísaného súdu písomne v 2 vyhotoveniach, pričom v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak odporca dobrovoľne nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže navrhovateľ podať návrh na vykonanie exekúcie.